

3.

Foranlediget ved, hvad ved sidste Rigsdagssamling blev forhandlet angaaende et i samme indbragt privat Forslag til en Frimenighedsslov, hvilket i Landstinget blev nægtet Obergang til 3die Behandling, blandt flere Grunde ogsaa af den, at den fornødne Forberedelse savnedes, — og i den Hensigt, om muligt at afhjælpe dette Savn og faae et i Kirkens Forsatning saa dybt indgribende Spørgsmaal undergivet den fornødne foreløbige Behandling ved en rolig og omfattende Drøftelse, udstedte det høie Ministerium under 15de April d. A. en Circulaire til samtlige Rigets Biskopper, hvori det samlede, hvad det ønskede forhandlet og opløst, under 2de Hovedspørgsmaal, idet det forespurgte først „om en Frimenighedsslov som den ved 2den Behandling i Landstinget omændrede kunde ansees for tilraadelig“, og dernæst, „hvilke Foranstaltninger — enten legislative eller administrative — der kunde være Anledning til at træffe til Afhjælpning af den Trang til Forandringer i Folkekirkens Forhold og i Ordningen af vore kirkelige Tilstande, der har fundet sit Udtryk i Landemodets Forhandlinger“, — med hvilket Spørgsmaal et 3die Spørgsmaal, et Disputationsmaal, er sat i Forbindelse, idet Opmærksomheden henledes paa Udtalelser om udvidet Afgang for Menighederne til at udøve Indflydelse paa Valget af deres Præster. Om samtlige disse Spørgsmaal ønskede det høie Ministerium Forhandlinger indledede ved det iaar afholdte Landemøde, om hvilke det derefter udbad sig Beretning indsendt tilligemed Biskoppernes egen Betænkning.

Sdet jeg ikke undlader at efterkomme dette Paalæg, skal jeg tillade mig at gjøre Begyndelsen med en Beretning om Forhandlingerne paa Landemødet.

Forhandlingerne iaar ved det udvidede Landemøde i Maribo toge deres Begyndelse Tirsdagen d. 2den Juli Eftermiddag Kl. 3, forfattedes til Mørket faldt paa, og fornyedes — da de ikke vare bragte til Ende — den følgende Dag efter endt Gudstjeneste indtil Eftermiddag Kl. 4. — Omtrent 33—34 Geistlige havde givet Møde — altsaa lidt over Halvparten af Stiftets Præster, eller omtrent ligesaa mange, som ellers pleie at indfinde sig ved Landemøderne. — En Deel Lægsfolk overværede Forhandlingerne. — Da Forsamlingen paa dertil af mig givet Anledning med overveiende Fleertal udtalte sig for, at der ikke skulde vælges Secretairer til at føre i Pennen, hvad der blev forhandlet, saa seer jeg mig ikke i Stand til at gjengive Forhandlingernes Gang i det Enkelte, men maa indskrænke mig til den almindelige Bemærkning, at det ikke manglede paa Repræsentanter og Talsmænd for de forskjellige Partianstuelser, og at, skjøndt de fleste Udtalelser gik i Retning af Utilraadeligheden af en Frimenighedsslov, saa bleve dog Grundene for og imod drøftede med Rolighed og gjensidig Anerkjendelse. I Forhandlingen deeltog Pastor Krogh, Provst Blume, Stiftsprovst Nielsen, Provst Koch, Pastor Bechmann, Pastor Bergenhammer, Pastor H. Doisen (fra Vigsnæs), Pastor Graa, Trojel og flere, den Tredie, Fjerde og Sjette for en Frimenighedsslov (om ikke just i Stikkelse af den omændrede) de Dvrige imod en saadan Lov i Almindelighed. — Da det af det høie Ministerium stillede første Spørgsmaal, „om det ved anden Behandling i Landstinget omændrede Forslag til en Frimenighedsslov var tilraadeligt,“ blev sat under Afstemning, viste det sig, at af 32 da tilstedeværende Geistlige stemmede 30 for en benægtende Besvarelse af Spørgsmaalet, Tvende afholdt sig fra at stemme. Det omændrede Forslag fik altsaa ikke en eneste Stemme for sig. Jeg maa dog derved bemærke, at een af de tilstedeværende og stemmende Geistlige — Provst Koch paa Falsler — senere i Bladene har laabt indrykke en Erklæring, hvoraf sees, at Grunden, hvorfor han ikke stemte for det nævnte Forslag, var, at